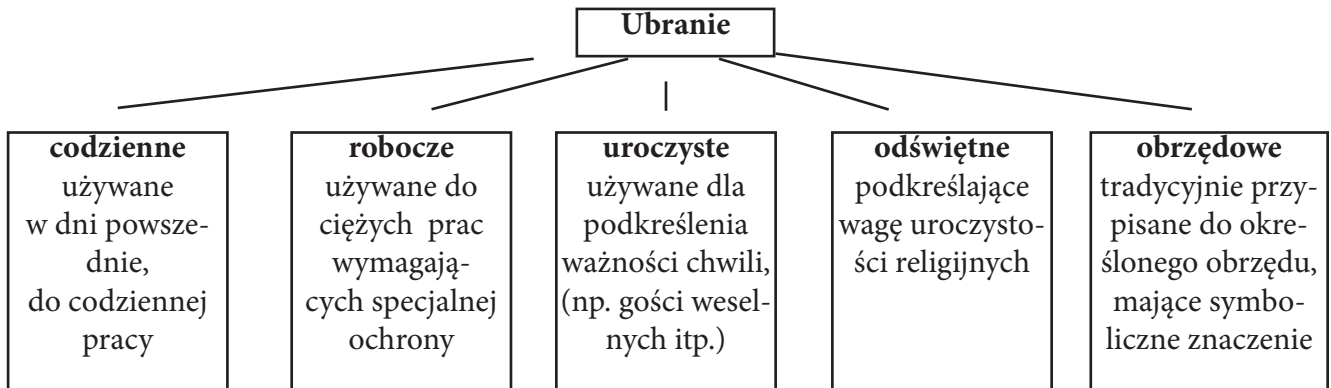

Odzież, ubranie, strój

Do czasów upowszechnienia fabrycznej produkcji odzieży, ubrania szyto w domu. Każda gospodyni zazwyczaj umiała skroić i uszyć proste formy z zakresu krawiectwa lekkiego (koszule, spódnice, fartuchy itp.). Odzież wierzchnią - z grubego sukna lub ze skóry - kroili i szyli wiejscy krawcy. Mieszkańcy dworów, a także mieszczaństwo z zależności od majątności, zaopatrywali się w odzież u profesjonalnych krawców lub nabywali modne ubrania sprowadzane z zagranicy.

Zanim pojawiły się sztuczne tworzywa, ubrania szyto z materiałów, które dało się pozyskać w gospodarstwie, czyli z lnu, wełny i skór zwierzęcych. Z czasem rozpowszechnia się bawełna, którą potrafiły przerobić na materiał wyłącznie fabryki. Na jedwab, kaszmir, złotogłów i bisior mogli sobie pozwolić tylko najzamożniejsi.

Stroje ludowe, które znamy ze sceny lub festiwali, a w przypadku niektórych regionów Polski widziane także w czasie świąt lub ważnych wydarzeń, są zazwyczaj ubraniami odświętymi. Na co dzień noszono się skromnie, mniej kolorowo, wygodnie i funkcjonalnie.

Tradycyjne stroje ludowe są dobrem polskiej kultury narodowej, dlatego należy je poznać i w miarę możliwości - zachować. Nie każde ubranie jest strojem, ale każdy strój jest ubraniem, pozostając przy tym tekstem kultury, z którego można wiele wyczytać.

